

17 Ιουλίου 2024

Η Αγία Μεγαλομάρτυς Μαρίνα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Η αγία μεγαλομάρτυς Μαρίνα καταγόταν από μια κωμόπολη της Πισιδίας της Μικράς Ασίας. Ήταν μοναχοκόρη κάποιου ονόματι Αιδεσίου, ιερέα των ειδώλων. Όντας σε ηλικία δώδεκα ετών, πέθανε η μητέρα της. Για το λόγο αυτό ο πατέρας της την παρέδωσε σε κάποια γυναίκα και την παρακάλεσε να τη φροντίζει.

Η Μαρίνα, ευρισκόμενη κάτω από την επιμέλεια της γυναίκας εκείνης, προσευχόταν στο Θεό των Χριστιανών να αξιωθεί και αυτή της πίστεως τους, την

οποία διδασκόταν από κάποιους στην κωμόπολη που κατοικούσε. Μάλιστα δε, ενώ διάνυε μόλις το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας της, την κατέλαβε ο πόθος να υποστεί μαρτυρικό θάνατο για χάρη του Χριστού.

Συνέβη λοιπόν τότε ο Ολύμβριος, ο ηγεμόνας, να πληροφορηθεί τα σχετικά με αυτήν. Αμέσως έστειλε στρατιώτες, τη συνέλαβε και την έκλεισε στη φυλακή. Ύστερα δε από λίγες ήμερες την έβγαλαν, με προσταγή του από τη φυλακή και του την παρουσίασαν στο δικαστήριο. Εκείνος, μόλις είδε την Αγία, έμεινε κατάπληκτος από την ομορφιά της. Όταν δε τη ρώτησε πως ονομάζεται, ποια η καταγωγή της και ποια η πίστη της, εκείνη του απάντησε ότι ονομάζεται Μαρίνα, ότι είναι γέννημα και θρέμμα της Πισιδίας και ότι πιστεύει στο Χριστό.

Τότε ο ηγεμόνας προσπάθησε να την πείσει να αρνηθεί το Χριστό. Η Αγία όμως δεν δέχτηκε επ' ουδενί λόγω να αρνηθεί την πίστη της. Για το λόγο αυτό ο τύραννος πρόσταξε τους δημίους και την υπέβαλαν σε βασανιστήρια, το είδος των οποίων καθόρισε ο ίδιος. Πρώτα - πρώτα λοιπόν τέντωσαν το σώμα της Αγίας, τραβώντας το με ειδικό μηχάνημα από τα τέσσερα άκρα, και την έδειραν ανηλεώς με ραβδιά που είχαν ρόζους. Έτσι καταξεσχίστηκαν οι σάρκες της και κοκκίνησε το χώμα από το αίμα που χύθηκε από τις πληγές. Έπειτα την κρέμασαν και της καταξέσχισαν με σιδερένια νύχια ολόκληρο το σώμα. Ακολούθως ο τύραννος πρόσταξε και την έκλεισαν στη φυλακή.

Κατά το χρόνο που η αγία Μαρίνα βρισκόταν στη φυλακή, έγινε ένας μεγάλος σεισμός, ο οποίος συντάρραξε το δεσμωτήριο. Τότε ακριβώς από κάποιο μέρος σύρθηκε ένας φοβερός δράκοντας, ο οποίος κατά την κίνηση του έβγαζε από το στόμα του ένα τρομαχτικό σφύριγμα, που προκαλούσε τη φρίκη και το φόβο, φάνηκε δε στην Αγία ότι ο δράκοντας αυτός έβαλε γύρω της φωτιά. Η θέα του δράκοντα βεβαίως την τρόμαξε, όμως η Αγία δεν τα έχασε, αλλά έστρεψε αμέσως την σκέψη της στο Θεό και ζήτησε τη βοήθεια Του, για να διασωθεί από τον κίνδυνο αυτό.

Τότε ο φοβερότατος εκείνος δράκοντας άλλαξε μορφή και φαινόταν σαν μαύρος σκύλος. Η Αγία δε αμέσως τον άρπαξε από τις τρίχες και, αφού βρήκε εκεί ένα σφυρί, τον χτύπησε στο κεφάλι και στη ράχη και τελικά τον ταπείνωσε. [Και βέβαια εδώ δεν επρόκειτο για δράκοντα ή μαύρο σκύλο, αλλά για τον ίδιο το διάβολο μεταμορφωμένο].

Μετά από το γεγονός αυτό η Μεγαλομάρτυς οδηγήθηκε πάλι προς ανάκριση και, παρά τις πιέσεις, έμεινε σταθερή και ακλόνητη στην πίστη της. Έτσι, υποβλήθηκε σε νέα βασανιστήρια. Πρώτα λοιπόν την κατέκαυσαν με αναμμένους δαυλούς και έπειτα τη βύθισαν κατακέφαλα σε ένα μεγάλο δοχείο γεμάτο νερό. Η Αγία όμως

δεν έπαθε απολύτως τίποτε από τα μαρτύρια αυτά. Το γεγονός μάλιστα αυτό είχε ως αποτέλεσμα να προσελκυσθούν πολλοί ειδωλολάτρες στην πίστη του Χριστού, οι όποιοι και για το λόγο αυτό αμέσως αποκεφαλίστηκαν.

Ύστερα από όλα αυτά ο ηγεμόνας Ολύμβριος εξοργίστηκε πάρα πολύ και αποκεφάλισε με ξίφος την Αγία. Έτσι λοιπόν η μεγαλομάρτυς Μαρίνα παρέδωσε το πνεύμα της στα χέρια του Θεού και έλαβε τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου.

Πηγή για κείμενο: Γεωργίου Δ. Παπαδημητόπουλου, *Με τους Αγίους (ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ)*, Εκδ. Αποστολικής Διακονίας σ. 61- 63).

Πηγή για εικόνα: “Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας”, τόμος 11ος, εκδ. Ίνδικτος.